

نواب عبدالجبار خان دیوه انگلیسی مشاهد له نظره

[در ماه اگست سال پار مقالتي در مورد نواب محمدزمانخان نوشتم و آنرا هم به پورتال افغان جرمن آنلاين وهم به مجله آئينه افغانستان برای نشر سپردم و در پایان آن یاد آور شده بودم که نمیدانم از اعقاب نواب زمان خان چکسانی باقی مانده اند و در کجا زندگی میکنند، اگر کسی از این خانواده اطلاعی داشته باشد نویسنده را یاری کند تا شجره این خانواده تکمیل گردد. چندی بعد دانشمند گرامی آقای معصوم هوتک، مطلبی را در مورد نواب جبارخان و بقایای خانواده نواب زمانخان تهیه کرده برای من فرستادند، در آغاز من تصور می کردم که این مطلب حتماً در سایت بینوا و یا سایت لروبرافغانستان به نشر سپرده خواهد شد، بنابراین آنرا در یک فایل نزد خود محفوظ داشتم، مگر هر گاهی که به سایت بینوا و لروبرافغانستان سر میزدیم، این نوشته در آن سایت ها به نظر نمی آمد. امروز یک بار دیگر نظرم به این نوشته افتاد و آنرا مرور کردم، دیدم در ضمن معرفی نواب جبار خان و اولاده وی، نکات دیگری هم از قلم نویسنده در باره راه های تجارتي هند با کابل و غزنی و قندهار و نیز روابط او با برادرانش وزیر فتح خان و امیر دوست محمدخان و سیاحان اروپائی آمده که برای درک شخصیت نواب مذکورولو از زبان یک انگلیس هم باشد کمک خواهند نمود. برای آنکه فیض این نوشته عام تر گردد، آنرا به پورتال افغان- جرمن آنلاين فرستادم تا به نشر بسپارند. سیستانی ۲/۴/۲۰۰۹]

ددې ليکنې انگیزه د بناغلي کانديد اکادميسن اعظم سيستاني هغه يادونه وه چي د "نواب محمدزمان خان ونقش اودرقيام کابل" په نامه يي په يوه تحقيقي مقاله کي کړي ده اوپه هغي کي يي د دکتر صاحب هاشميان له خولي ويلي دي: "درباره نواده واعقاب نواب جبارخان معلومات کافی درست نيست ...." اوورپسي زياته کړي ده چي " ... اميدوارم ... برای اصلاح و تکمیل شجره خاندان نواب محمدزمان خان و نواب صمدخان و نواب جبارخان نویسنده را کمک کنند" (مجله آئينه افغانستان شماره مسلسل ۱۱۱ - اسد ۱۳۸۷ - ۱۲ اگست ۲۰۰۸).

زما سره دنواب عبدالجبارخان اودغه راز دنواب محمدزمان خان د اخلاقو په باب ځيني يادابنتونه سته چي بنايي له موضوع سره يوڅه مرسته وکړي .

دنواب جبارخان په باب زما د يادابنتونو زياتره برخه د (۱۸۶۳-۱۸۰۱) Godfrey Thomas Vigne پر هغه کتاب باندي ولاړه ده چي (A Personal Narrative of a visit to Ghuzni, Kabul & Afghanistan) نوميري اولومري ځل لپاره په ۱۸۴۰ع کال په لندن کي چاپ سوی دئ خوزما سره يي ۲۰۰۴ع کال نوی چاپ سته . داچاپ يي دمنشي رام منوهر لال طباعتي موسسي له خواپه دهلي کي سرته رسېدلی دئ .

گادفري ۱۸۰۱ع کال د سپتمبر پر اوله په لندن کي زېږېدلی اود ۱۸۶۳ع کال د جولای پر دوولسمه په (Wood Ford, Essex) کي د ۶۱ کالوپه عمر مړ سوی دئ . ده په ۱۸۳۱ع کال د مارچ پر ۲۴مه له ليورپول څخه نيويارک ته تللی دئ او هورې يي شپږمياشتي تيري کړي دي . امريکاته دخپل دغه سفر داستان يي په يوه بل اثر کي بيان کړي دئ چي (Six months in America) نوميري دئ . د (Travels in Kashmir, Ladak, Iskardo, the countries adjoining the mountain) په نامه يوه بله سفرنامه هم لري .

زه به مخکي له دې چي اصل موضوع ته ورننوزم، لومړی به دکادفري د سفر اوپه لار کي دهغه د مشاهداتوپه باب (۱) يوڅه ورغېرم . گادفري چي په ۱۸۳۵ع کال له کشمير څخه لودهياي ته ستون سو، دکابل د سفر تياري يي پيل کړ. د سفر تياري په ترڅ کي يي په لودهياي کي دافغانستان له دوو پخوانيو پاچهانو، شاه زمان اوشاه شجاع سره وکتل . دې ليکي :

" کپتان وېد (Captain Wade) زه اوله کشمير څخه زما د سفر ملگری بارن هگل (Baron Hugel) شاشجاع اوشاه زمان ته وروستلو . شاه شجاع دخپل کور په شاه نشين کي پر يوه چوکي باندي ناست و . لږ څه گوښه دوه قطاره ملاقات کوونکي ورته ناست ول . دې پنځوس کلن بڼکارېدئ . قديبي ميانه و خوڅېره يي بڼکلي وه . کره وړه يي ديوه داسي جنټلمان ايسېدله چي خپله هستي او شتمني يي له لاسه ورکړي وي ، نه ديوه داسي پاچا چي سلطنت دي يي بايللی وي . تور بخونه چينه يي پر اوږو او سپينه بگری يي ترلي وه . د سپينو وړېنمو دستکشي يي په لاس وي ... حکومتی بيان يي ټول له کپتان وېد سره و . مورته يي دکېښستلو اجازه را نکره او د ملاقات په ټوله موده کي يي پر پښورته ولاړ وساتلو . ورور يي شاه زمان د ودانې په يوه بله برخه کي اوسېدئ . مور د ده ليدوته ورغلو . دلېدني په وخت کي مور پر پښو ولاړ و او اودی پر مخکته ناست . څېره يي ژړوشمه وه، په تن ډنگر او په زړه مات بڼکارېدئ . سربه يي تل بنور او . دکشمير په باب يي ډېري پوښتنې وکړي اوزياته يي کړه چي اوس دکشمير شالونه د پخواپه شان نازک او

نفيس نه دي . ده وويل : دده په ياد دي چي اولني سنگين شالونه به ترگوتمی تېرېدلای (وتلای) سواى . دکشمير بشکلايي وستايه خودې بېچاره او په سترگوروند شهنشاہ وويل : (هو ! کشمير په رشتيا سره بشکلی دی . هوا او اوبه يي بني دي) . خوپه افسوس سره يي سروينوراوه اوله داسي يوه اسوبلي سره يي، چي ما هيڅکله اورېدلی نه و، وويل : کابل، کابل، کشمير ترکابل پوري هيڅ نه دی خوزه به يي هيڅکله هم بياونه وينم . "

په لودهيانه کي يوبنوونځي و، چي دمسترولسن اونيوټن په نومو دو وامريکايي مسيحي مبلغينو تاسيس کړی و . په دي بنوونځي کي پرنورو شاگردانو سربېره دنواب عبدالجبارخان زوی عبدالغياث خان ، درنجيت سنگه دلوی جمادارکوشيل سنگه زوی بسن سنگه او ديوه سکھ وکيل زوی کيشن چندهم درس لووست . دکاډفري دحرکت په وخت کي ددغه بنوونځي د ازمويني وخت و . دی ليکي چي دزده کوونکو استعدادته حيران پاته سو . د درجي په لحاظ ځوان نواب عبدالغياث خان لومړی درجه، جمادارزوی دوهمه درجه اود وکيل زوی دريمه درجه و . دا بنوونځي وروسته وتړل سو او پلرونه خپل زمان په دي خاطرځني وايستل چي زده کوونکوته دمسيحيت بنوونه هم پر زياته سوه . (افغاني زلميوته دمسيحيت بنوونه تردغه وخت يوسل اوياکاله وروسته بيا روانه ده . م . ه)

کاډفري د ۱۸۳۶ع کال دمارچ پر ۱۲مه يي له لودهياني څخه د ملتان پرلورمخ ونيو او دخپل سفرنگلوري يي دسليمان غروله لاري څخه غزني اوکابل و . له ملتان څخه د اپرېل پراوولسمه ووت اوځان يي درابن ته ورساوه . ده ددغه سفر يوه برخه (له درابن څخه) له لوهانيو (لوانيو) سوداگرو سره په يوه قافله کي وهلي ده . لوانيو سوداگروبه په دغه (۲) وخت کي هرکال له درابن څخه دمالونو دري قافلي غزني کابل اوکندهارته بېولي . په لومړۍ قافله کي به خچره مالونه اومالگه استول کېده . دي قافلي به له درابن څخه داپرېل په سرکي حرکت کاوه . دوهمه به دهمدي مياشتي په پای کي روانېدله اودريمه يي چي ترټولو غټه قافله به وه، دمی په پای کي کوچ کاوه . لوانی سوداگرهرکال له حيدرآباد، کلکتې، بنارس، دهلي، جيبپور اوهندوستان له نورو لويو بنارو څخه کيمخاوي (کيمخاب)، بنارسی او نورنفيس ټوکران، دټوپو او ټوپکوسامانونه اونوروته مالونه کابل ، غزني ، کندهار او وروسته بيا تربخاراپوري رسول . له هغې خوا به يي له کابل اوکندهار څخه انار ، بادام ، کشمش اورواش، له بخارا څخه به يي اسونه، گلابتون، وربنم اونورمالونه وړل .

کاډفري په ملتان کي له لنډتم کېدو وروسته د اپرېل پر ۱۷مه مخ پر درابن روان سو او د ۱۸۳۶ع کال داکتوبر پر ۱۵مه له درابن څخه دلوانيو په دريمه قافله کي دغزني اوکابل پرلوروخوځېدی چي له لودهياني څخه مخ پرملتان ، غزني اوکابل راهي کېدی، دنواب عبدالجبارخان دزوی عبدالغياث خان څخه يي يوسپارښت ليک دلوی نواب په نامه راخيستی و . غزني ته له رسېدوسره سم يي داليک نواب ته واستاوه اوورڅخه ويي غوښتل چي يوڅوک دبدرگي له پاره ورته راولېږي . نواب عبدالجبارخان خپل پخوانی نوکر مرتضی خان قزلباش ورته راولېږه . کاډفري ترغزني وروسته سفر دمرتضی خان په لارښوونه پيل کړ . دغزني ښاريي وکوت اودميدان له لاري دکابل په چهاردهي کي ، دکابل له ښارڅخه دري ميله ليري ، دنواب کلاته ورسېد . نور بيان به دده په خپلو الفاظو باندې ولولو :

" دچهاردهي کلوي څلورکونجه دي . په هرکونج کي يي يو برج ولاړدی . يوه دروازه لري اودپالونه يي دخټودي په برجانو، فرش اوزينوکي يي لرگي هم کارسوي دي . دنواب (عبدالجبارخان) کورنی دلته اوسي . څلور دېرشکلي زمان يي په منډه زماخوا ته راغلل اوسمدلاسه يي دخپل ورور عبدالغياث خان په باب ، چي په لودهيانه کي دکپتان وېدپه بنوونځي کي درس وایه، پوښتني شروع کړي . څرنګه چي زه دنورو زياترو اروپايانو په شان دنواب مېلمه وم ، نومي له دغو زلميو سره زياته ليدنه کتنه درلوده . په دي څلور زمانوکي يي مشر عبدالغني خان دی . څيرک، ښوراندۀ اونجيب هلک دی . ماورسره وعده وکړه چي که يي انگليسي الفبي زده کړه، بيايوټيلسکوپ په انعام کي ورکوم . دريمه ورځ يي زماپه شان راته تکرار کړه . خونورمي بايدنه وای په زده کړي ځکه چي زما دسو غاتو زېرمه يي راسپړه کوله . دوی به پخپلومنځوکي په مردکولوي کولي . دنواب دوي کوچنی لوني يي هم ماته راوستلي چي تصويريي ور رسم کړم . يوه يي چي غونډه منډه نجلۍ وه، يوه شيبه هم له ژراڅخه نه آرامېدله . دا بله يي په مرگ بېرېدله اوله سترگويي داوښکو شورسو، خونيم ساعت قدراته کينېستله . په کلاکي يي ماته چای اومپوه راوړه اوسمدلاسه يي ښارته سړی واستاوه چي نواب زماپه راتګ باندې خبرکاندي . غټ مازيگروچي نواب راغی اوبې له مخکينۍ خبرتياپه کوټه راننوت . څوواړه يي توده اودزړه له کومي سترې مسي (خوش آمدید) راته وويله . بيابې نوڅلور پنځه پخوانی زړي سيکي دسوغات په توګه په لاس کي راکينېسولوي . نواب جبارخان ... دخبري له مخي پنځه پنځوس کلن (۳) ښکارېدی ، قديي تقریباً پنځه اعشاريه نهه فوټه جگ ، نسبتاً چاغ سړی و . څيره يي توربخونه اويوڅه يهودوته پاته کېدله . دبېرملایم طبيعت يي درلود . مور يي دپاينده خان په (زنانه وو) کي سرپته وه .... نواب ته په زلميتوب کي دمحمدعظيم خان توجه زياته سوه . دخپل سکھ ورور چلنديي ورسره کاوه او د بېره اسماعيل خان دوالي په توګه يي مقرر کړ . هوري يي دبېر شهرت وګاټه خوددي وطن دنورو لوانيو په شان يي داخلاص له توره ځان خلاص نه کړای سو . کله چي دکابل محمود شاه (سدوزی . ه) سنده ته دمالیاتو دراغوند ولوپه نيت ولاړ، نواب يي دحساب ورکولو له پاره راوغوښت . فتح خان (مرادوزير فتح خان دی . ه) ورته وويل چي يابه د رو لکو روپوکسرتاډيه کوي، يابه په دي په سترگورنوم

نواب عنز و زاری ورته وکړې او په پای کې یې یوه سره بڅملي خېمه محمود ته ورکړه او په پښو کې یې ورولود. په دې توګه وباڅنه سوخو د ډیرې له حکومته لیرې سوېدې ډېر ژر د کابل والی سو. فتح خان پر نواب باندي د ده د شهرت له امله شکمن سو او نواب له بیړي څخه کشمیر ته محمدعظیم خان ته پناه ور وره او هورې یې نوموړی بغاوت ته وهڅاوه .

په کشمیر کې دوزیر فتح خان قوت ماته وخوره خودی په زړه ورتیا سره دمحمدعظیم خان کمپ ته ورغی او پوښتنه یې ترې وکړه چې ده څرنگه نواب ته اجازه ورکړه چې دجنجال سبب سي . ددوی ترمنځ سوله وسوه خونواب دوزیر فتح خان درندولو تر وخته په کشمیر کې پاته سو. ددغي پېښې په وخت کې محمدعظیم خان له کشمیره پر کابل باندي مارش وکړ او نواب جبار خان یې دکشمیر د والي په توګه پرېښوو. یوکال وروسته نواب دبريالو او فاتحو سکھانو په واسطه دکشمیر له ولایته وشړل سو. په پای کې دغلیو حکومت وروسپارل سو چې دکاله یې نوي زړه روپی مالیات درلودل . خوله دی مقامه څخه دمحمدعظیم خان د زوی عبیدالله (شایي حبيب الله وى، ځکه دمحمدعظیم خان دعبیدالله په نامه زوی ندرلودس) په واسطه لیرې سو. په دغه وخت کې دوست محمدخان اونواب جبار خان سره متحد سول او عبیدالله یې له کابل وشاره. نواب ته بیا دغلیو حکومت ورسېد خو دوست محمدخان امیر دا حکومت بیرته ځنی واخیست او ورته وېي ویل ، ترڅو چې زه په کابل کې يم ، تاته به دکاله اویازره روپی مالیات درکوم . پردې مالیاتو سر بیره دنواب دخپلو مخکو عاید هم چې شل پنځه ویشته زره روپی کېدئ، پر ورزیات سو او دکاله یې ټول عاید تقریباً د شیر زره پنځه سوه پونډو معادل سو.

دنواب اغېزه ډېره ستره وه خود ده د وروردوست محمدخان لیاقت ترده زیات و اود یوزیات شمېر خورو ورو مخالفتو سره سره بیا هم دی (دوست محمد خان) دپاچې له پاره مصمم ښکارېدئ . نواب ته د بولوی دسیسه جوړوونکي په سترګه کتل کېدله که څه هم ده هیڅکله هغوځاننانه پیغامو او بلنوته ،چې ده ته رسېدلې وه، پاملرنه نه کوله . هیڅ مسلمان واکمن په هیڅ وطن کې لریا ډېرله دسیسو څخه چاره نلري . دده (نواب) په باب ویل کېږي چې ده له شانشجاع سره هغه وخت اړیکي درلودې چې نوموړی په ۱۸۳۲ع کې له لودهیاني څخه د دښمنۍ په غرض کندهار ته ورسېد. نواب له دوست محمدخان څخه وغوښتله چې ده ته اجازه ورکړي چې پخواني شاه (شاه شجاع) ته ورسې او ستونزې ورسره حل کړي . خوامیر دوست محمدخان ورته وویل داکار به هغه وخت وکړي چې که یې خپلې (۴) قواوې ماتې سوي . کله چې نواب دغلیو گورنر و، دی دتګاو غرنۍ سیمې ته ننوتلی و. هورې برید پرسوی و او توپونه یې له لاسه ورکړي وه . په دا بل کال دوست محمدخان پخپله پسي ولاړ خونواب دتګاو غرنیو اوسېدونکو ته ولیکل چې د ده پر ورور باندي سخته حمله وکړي او دی به پخپله هم د مرستي سر بښته وکړي . ده داکار صرف په دې خاطر وکړ چې ورور یې د ده دپخوانۍ ماتې له امله ورباندي ونه خاندي . دده لیکونه پر لاري گیرسول او په سره سینه یې دخپل وروردوست محمدخان له خوا ورکړه سول .کله چې دوست محمدخان هغه سیمه ونيوله ، یومازیګریې دخپلو افسرانو په مخ کې دخپلو توپونو میلی مچ کړي او وپویل : دا توپونه ماته ترخپلو ورونیو تیروني وه .... له انګریزانوسره دنواب مینه د ده دکرکټر یوه ځانګړې برخه ده . ماته ویل سوي دي چې په تېرو شپاړسو کلونو کې دده زیاته هیله داوه چې ایست انډیا کمپنی دي کابل ترخپلې حمایې لاندي ونیسي . که څه هم ده ته زیات ډاډورکړه سوي نه دي خوشک نسته چې په دې باب به زموږ لخوا لږڅه پرمختګ ته په ډیرې دلچسپۍ سره غورنیول سوي وای . د ده مشرزوی عبدالغیاث خان دانګرېزي ژبې دزده کړې په مقصد له څوکلونو راهیسي په لودهیانه کې و. ما یو یا دوه تنه نورو نه موندل چې له ده سره دي سیالي وکړای سي خو د نواب مشروروردوست محمد به تل پرده باندي په دې خاطر خندل چې دهندوستان حکومت دده له زوی سره دمېلمستیا ځانګړی چلند نه وکړئ او گویا دده زوی ټول خرڅ وخرجات یې نه ورکول ... زه ډېرخوبش وم چې دنواب له خولي مي د تعارف اومهربانۍ په رښتیني شرقي توګه اورېدل چې هرڅه چې ده درلودل ،هغه زماوه - پخپله وطن هم گویا زماخپل و- هرڅه چې مي زړه غوښتل ،کولای مي سول - هرڅای چې مي خوبش و، تللای سواى - چې زړه مي غوښتل ،دهغه ځای نقشه مي اخیستلای سواى او په دې ډول مي ځان بالکل په خپل کور کې باله . ده دټولو هغو اروپایانو نومونه لږ وډېر اخیستل چې پخواکابل ته راغلي ول اود ده مېلمانه به ول . ده ټول خپل ملګري بلل . ده لیک لوست نسوکولای او د زیاترو شرفیانو په شان دخپل هیواد په تاریخ هم لږ خبر و. ماورڅخه وپوښتل چې دغزني منارونه چا جوړ کړي دي؟ په جواب کې یې راته وویل (زه څه په خبریم) خو وروسته یې لکه مسیز شپنډي (Mrs.Shandy) چې دسقراط په باب ویلي و، ده هم ځان په دې جواب قانع وګاڼه چې (داودانۍ ډېري پخوا جوړي سوي دي)....".

ګاډفري وروسته دنواب جبار خان او په کابل کې دایست انډیا کمپنی دخبريال مستر مېسن (Mr.Masson) په ملګرتیا دکابل ښار ته ځي اوددغه ښار په باب بېلابېل معلومات وړاندي کوي . دآب وهوا، کرنې ، تاریخي ځایو د ښار او بازارونو دجوړښت اوشکل، دښار داوسېدونکو د اتنیکی رېښو، دافغانانو داتنیکی مبداء، مېوو او نورو اړخونو په باب تفصیلي بیان کوي . دی وایي چې دافغانانو داصل ونسب په باب یې معلومات په تاریخ باندي دیوه شخص څخه چې

ملاخداداد نومېدی، ترلاسه کړي دي . دی وايي نوموړي ملاخداداد ورته دغه معلومات له يوه کتاب څخه ورکړل چې مجمع الانساب نومېدی . ملاخداداد نوم زما ذهن ته دمورخ فيض محمد کاتب دنیکه نوم تداعي کړ،خوداخبره نوره څېرته غواړي . گادفري په کابل کې دکرنې په باب د بيان په ترڅ کې يوه خبره کوي چې (۵) بنايي دکرنيزوڅېرنوپه برخه کې په زړه پوري وي او هغه داچې وايي کابل ته دپټاتو(کچالو)تخم واردواره له لودهياتي څخه د(Wade) لخوا راولېږل سو اونواب جبارخان پخپلو مخکوکي وکاره او ډېره ښه نتيجه يې ورکړې ده .دی زياتوي چې کچالوپه فارس کې له پخواڅخه دسرجان مالکم(Sir John Malcolm) پرلاس عام سوي دي . د اتخم کشميرته دلومړي ځل لپاره بېرن هگل (Baron Hugel) وړی و(۷۸ مخ).

گادفري د ۱۸۳۶ع کال داکتوبرپر ۲۱مه له کابل څخه دپېښورپرلورره سوي دئ اولومړی شپه په بتخاک کې دنواب په کلاکي تېره کړي وه . گویا نواب جبارخان پرچهاردهي سربېره په بتخاک کې هم کلادرلوده .
نواب عبدالجبارخان دسردارپاينده خان (۱۷۵۸ - ۱۸۰۰ع) څلرم زوی وچې د ۱۱۹۷هـ = ۱۷۸۲ع کال زيږدلی او په ۱۲۷۰هـ ق ۷۳کالوپه عمرمرسوی اودعاشقان وعارفان په مزارکي دخپل ورورنواب محمدزمان خان څنگ ته بنځ دئ . دوفات تاريخي ماده يې کابلي طبيب ميرزا عبدالواسع خان داسي ويلي ده :

برداشت از ميانه سرجان نخست وگفت جبارخان نمود ميان جنان مکان

په دې بيت کې دوهمه مصرع تاريخي ماده ده چې ابجدي ارزښت يې ۱۲۷۳کيزي اوله دې عددڅخه چې د(جان) سريعني (ج = ۳) د"برداشت" په قرينه تفريق سي ،پوزرودوه سوه اويا پاتيري اوداکال په قمرې حساب دنواب عبدالجبارخان دمړيني کال دئ .دنواب عبدالجبارخان مورکوهستاني (سريته) وه .مرحوم غلام محمدغباردي داميردوست محمدخان "علايي"وروربلی دئ (وگ :افغانستان درمسيرتاريخ - ۵۱۶ مخ) ده اته ودونه کړي وه چې يوه ښځه يې قزلباشه،دوي يې هندوستاني،دوي يې پوپلزي،دوي يې بارکزي،اووروستی يې کشميری وه . له دوی څخه يې ديارلس زامن پاته سول چې نومونه يې دادي : عبدالروف خان،عبدالرحيم خان،عبدالشکورخان، عبدالغفارخان،عبدالرحمان خان،عبدالغني خان،عبدالغياث خان،شاه مردان خان،عليمردان خان،عبدالقيوم خان، محمداکبرخان ، محمدافضل خان اوحبيب الله خان .

دنواب جبارخان د ورور نواب محمدزمان خان دکورنی يوبناخ په کندهارکې ماته معلوم دئ . دکندهار ښار جنوب ته دترنک رودپيرغاروباندي دبارکزوکلي پراته دي . د ترنک رود پرجنوبي څنډه باندي لږڅه شرق ته مايل دميانجوي په نامه يوکلی دئ چې دنواب محمدزمان خان د زوی شجاع الدوله اولاده پکښې ميشته ده . ددغي کورنی متاخر مشر محمداکبرخان نومېدی چې د حاجي جمال خان نيکه د زيارت په محوطه کې بنځ دئ . دميانجوي اوسني اوسېدونکي دنوموړي محمداکبرخان د دوو زامنو محمدرسورخان او محمداسلم خان اولاده ده . (۶)

پای / ۲۰ سپتمبر ۲۰۰۸